

A Tabán régi kávéházai

A ma már csaknem egészen lebontott Tabán mindig romantikus külvárosa volt Budának. Voltak idők, amikor igazi söpredék tanyája volt, ami érthető is, mert itt verődtek össze a dunai hajósok, gabona-kereskedők, kalandorok és sok kétes népség. Ez a magyarázata annak, hogy sok oly lebut, kocsmá és kávéház volt mindig a Rácvárosban. Különösen érdekesek voltak a kávéházak, melyek a török kahvedrik folytatásaként szerepeltek. Ma is megvan még a helyük, még nem kerültek sorra a bontásban.

A budai „Hét választó fejedelem“ fogadója és kávéháza volt ez a Döbrentei-utcai ház, mely felnyúl a zegzugos udvarokon át az Apród-utca felé. A 18. században az Aldunásor volt ez az utca, a Kőzár s a Hét választó fejedelem szállójában sok szép bált tartottak. A kaputól jobbra volt a kávéház, szolid poigárok találkozóhelye.

Fent az Apród-utcaiban a szomszédja volt a „Három arany perec“ (zu den drei Bretzen). Ez volt a legzüllöttebb helye a Rácvárosnak. A kávéház bent volt az udvarban, ahol most szerény egyszobás lakások vannak s akik itt laknak, nem is sejtik, hogy mennyi verekedésnek, hány gyilkosságnak volt ez a színhelye.

A Szabeny Antal-ter és Attila-körut sarkán volt a Goschy-kávéház. Egyike a legrégebbeknek. Kimondott keresztény kávéház volt s mostanáig a Goschy-család birtokában maradt a ház, de az utolsó Goschynak már asztalosműhelye volt a kávéház helyén.

Legtovább állt a Szarvas-kávéház a jólismert szarvas-céges sarokháza. A rácok kávéháza volt és még a háború utáni években is élt Crnagorac-kávéház néven, Crnagorac Mihály volt az utolsó kávé s pár év után ideköltözött a mostani patika.